

odstavec druhý j. n. o včasnosti zaslání faktury jest ten, že kupiteli nelze ukládati za povinnost, by odpovídal na dodatky ve faktuře, jež došly ho v době, když převzetím zboží smlouva kupní jest již uskutečněna, takže rubem onoho smyslu jest úsudek, že fakturu dlužno považovati za včasnou v případě, dostala-li se do rukou kupitele dříve, než prošla lhůta k prozkoumání zboží a případným výtkám proti zboží, nezáleží v tomto případě na tom, že faktura odeslána byla a dostala se do rukou žalované firmy po dni, kdy bylo zboží Adamovskou továrnou převzato. Dostí na tom, že dostala se do rukou žalované firmy dávno před tím, než byla jí revise zboží zahájena a továrnou vykonána. Dle řečeného dostala se faktura i s dodatkem do rukou žalované firmy po rozumu § 88 odstavec druhý j. n. v čas, dodatek přivodil účinky tohoto zákonného předpisu, zejména založil místo splnění v tuzemsku, O tom pak, že závazek žalované firmy, jestli splatným v území čsl. republiky, musí vyrovnán býti v čsl. korunách dle zákonné relace 1 : 1, nemůže býti nejmenší pochybnosti.

Čís. 583.

Zákon ze dne 27. května 1919, čís. 318 sb. z. a n., o zajištění půdy drobným pachtýřům.

V jednání o nároku drobného pachtýře, by mu pozemek ponechán byl na dále v pachtu, zastupuje církevní majetek obročník, pokud se týče patron, jedná-li se však o postoupení pozemku do vlastnictví, jediné finanční prokuratura.

(Rozh. ze dne 8. července 1920, R I 444/20.)

V nesporném řízení o nárocích drobných pachtýřů, by jim ve smyslu zákona ze dne 27. května 1919, čís. 318 sb. z. a n. postoupeny byly do vlastnictví farní pozemky, nevyhověl Nejvyšší soud dovolacímu rekursu finanční prokuratury, nakázal však okresnímu soudu, aby o roku, který bude nařízen k věcnému jednání o přiblíškách pachtýřů, vyrozuměl též finanční prokuraturu a dal jí také doručiti veškerá další vyřízení.

O d ů v o d n ě n í.

Stěžovatelce lze dáti za pravdu potud, že v nesporném řízení o nárocích drobných pachtýřů na postoupení pachtovaných pozemků církevních do vlastnictví obročník není oprávněn zastupovati kostel po případě jmění obroční. Soud rekursní, který vychází se stanoviska opačného, patrně směsuje otázku, u kterého orgánu jakožto hospodářské správy statku církevního (kostelního, zádušního, farního, obročního a pod.) lze s právním účinkem ohlásiti požadovací nárok (§ 12 zákona ze dne 27. května 1919, čís. 318 sb. z. a n.), a otázku, který orgán jest po zákonu povolán k tomu, by v řízení zahájeném o řádné a včasné ohlášce zastupoval statek církevní. Pokud pachtýř (podpachtýř) obmezuje se na požadavek, aby mu zemědělský pozemek v pachtu byl ponechán, nemá ovšem dotčená otázka praktického významu, poněvadž jde v tomto případě o úkon správy majtkové a po této stránce tudíž zpravidla postačí, bude-li církevní

statek i v dalším řízení zastupován tímž orgánem, u něhož stala se přihláška (obročníkem, po případě u statku kostelního též patronem atd. srv. §§ 38 a násl. zákona ze dne 7. května 1874, čís. 50 ř. z.). Jinak má se věc, požaduje-li pachtýř (podpachtýř), aby mu pachtovaný pozemek církevní postoupen byl do vlastnictví. V tomto případě dotýká se soudní rozhodnutí kmenové podstaty církevního jmění. Zastupovati toto jmění v otázkách, dotýkajících se jeho kmenové podstaty, nepřísluší však správě hospodářské, nýbrž pouze a jedině finanční prokuratuře v tom kterém případě povolane (§ 2 čís. 9 nařízení vešk. ministerstva ze dne 7. března 1898 čís. 41 ř. zák.; čl. IV. č. 1 uvoz. zákona k c. ř. s.). Řízení v takovýchto případech pouze s hospodářským správcem církevního statku provedené stíženo jest tedy vadami v § 2 čís. 2 a 4 čís. patentu ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák. naznačenými. Přes to není v tomto případě příčina, aby rozhodnutí obou nižších soudů a předcházející řízení zrušena byla pro zmatečnost, a to z těchto úvah: Okresní soud vyřídil dosud pouze formální námitky farářovy, — dotyčné usnesení bylo finanční prokuratuře doručeno; tato podala proti němu rekurs, v němž brala usnesení v odpor nejen pro zmatečnost, ale i pro nesprávné posouzení právní; krajský soud zamítl rekurs také v tomto směru s odůvodněním zcela správným; bylo by tedy pouhou zbytečnou a bezúčelnou formalitou, kdyby řízení po stránce formální s přivzetím finanční prokuratury znova bylo prováděno, kdyžž výsledkem nebyl by jiný. Proto nebylo vyhověno dovolacímu rekursu. Až okresní soud přikročí k věcnému jednání o ohláškách, bude mu ovšem dle toho, co výše uvedeno, vyrozuměti o nařízeném roku též finanční prokuraturu, kteréž dlužno pak i doručiti veškerá další vyřízení v této záležitosti. Byl tedy okresnímu soudu dán příslušný příkaz.

Čís. 584.

Zranění cestujícího pádem zavazadla s nedostatečně opatřené poličky na zavazadla jest příhodou v dopravě.

(Rozh. ze dne 8. července 1920, Rv I 242/20.)

Počátkem června 1918 jel žalobce drahou ve voze III. třídy. Seděl ve velkém oddělení vozu vedle dveří vedoucích z postranní chodbičky do předsíně. Na poličce pro zavazadla uložen byl při stěně u dveří dřevěný vojenský kufřík. Za jízdy otevřel zřízenec vojenské policie, chtěje ve voze vykonati prohlídku, dvěře, vedoucí z předsíně do oddělení, dvěře narazily na dřevěný kufřík, jenž za jízdy pošířil se až do prostoru přede dveřmi, kufřík spadl s poličky na žalobce a způsobil mu poranění. K žalobě uznal soud první stolice, že žalobcův nárok proti dráze na náhradu škody jest po právu. Zjistil, že police, se které kufřík spadl, neměla na straně ku dveřím žádné příčky, že police takové jsou 258—355 mm široké, sklon jejich proti stěně vagonu jest as 85, jinak však že není předpisu, jak tyto poličky mají býti zařízeny a že jsou také poličky postranními lištami, které by zabraňovaly sesunutí zavazadel se strany, zřídka opatřeny, že však bylo by dle znalce možno poličky na straně chodby opatřiti z a b e d n ě n í m, čímž by se sesunutí zavazadel s poličky